

MITT LIV NÄR JAG BODDE "HEMMA"

Hejsan jag skulle vilja berätta hur det var att bo hemma med mina föräldrar innan jag flyttade till foster hem. Jag hade tänkt att berrätta om allt som jag kommer i håg eftersom jag var ganska liten när detta hände mellan 5-8 år gammal. Det var då som jag mest kommer ihåg att vi var som en riktig famlij bara att mina föräldrar var skilda och att när pappa kom över så vart det bara bråk eller tjafs och massa svår dommar men ändå kände man att man var en famlij även om det inte var en "vanlig" familj så satt man där i sitt rum med sina syskon och lyssnade när dem bråkade och hade sig vi var hela tiden på vår vakt och hade kolla på allt som hände och varje gång vi kom hem försent eller gjorde något dumt så var det bara att gå in i badrummet sen se sin egen mor ta fram ett svart läder skärp men guldiga små djur på, kan ni förstår känslan när man ser sin mor ta fram ett läder skärp för att slår er för att ha gjort något fel te.x komma försent eller inte fått alla rätt på någon läxa så måste man bli straffad och när hon väl kommer in där i bad rummet så stänger hon dörren (låser) och börjar med att säga: vad har du gjort idag då ? då svara man ingeting mamma och e jätte ledsen och tårarna rinner ner från ögonen ner i munen på en och man skriker och ber om att hon ska sluta, men man har ju ingen skans att stoppa henne från att slå en man e 5-8 år gammal du har inte så mycket innan för pannbenet och kan inte stoppa henne sen som sakt frågar hon vad har du gjort ? man svara inget då slår hon till med läder skärpet och skriker vad har du gjort säger jag inget. Men till slut så kan man bara säga vad man har gjort och "få sitt straff" sen kommer man ut från bad rummet då springer man in i sitt rum med sin syskon och e gätte rädd, oftast var det ju jag och min bror som gjorde saker det e ju kullar som ställer till saker hela tiden och då fick vi gå in i bad rummet och bli slagna. Men vi var faktisk tvungna att skydda våran lilla syster när hon hade gjort något asså ställa oss i vägen så att mamma inte fick tag på henne eller som en dag som jag kommer ihåg var att vi hade gjort något men kommer inte ihåg vad det var men i allafall så fick vi alla 3 gå in i badrummet och hon kom in med ett läder bälte och en träspade som man rör runt i maten med och jag och min bror fick ju ställa oss fram för våran syster så att hon inte blev slagen jag och min bror vi vart ju nästan helt blåa och feta märkerna över hela kroppen och för att vi inte skulle bli slagna så fick vi ju bli tvungna att ljuga hela vårat liv för att kunna klara oss. En gång kommer jag ihåg som jag ALDRIG kommer att glömma det var när jag hölt på att bli ihjäl strypt att min egna mamma men min bror hjälpte mig min mamma hade läder beltet som jag har snackat om och hade det runt halsen på mig och drog åt hårdare och hårdare jag grät och grät men min bror tog tag i bältet och drog så att det vart lättare för mig att andas sen till sist så puttade han bort mamma och jag kom låss då ställde vi oss i hörnet igen för att skydda lille syrran.... ja jag kommer inte ihåg så mycket mera tack för att ni tog er tid och läste detta långa budskap:D // Simon